

haaras ta ümbert kinni, nuttis ja palus valjusti. Kõva mees murdus. See mõjus ka teistele osavõtjatele nii, et sel õhtul tulid päästmisele 61 hinge. Sellest õhtust algasid ärkamised meie äratusnädalal.

„Kuidas võin ma näha oma rahva hukatust?“ ütles Ester.

### III MIDA PEAME TEGEMA, MILLEGA ENNAST KOHUSTAMA SELLISES OLUKORRAS?

#### 1. Peame kindlalt plaanitsema ja tegutsema.

Vili ei kasva külvita, kalu ei püüta püümiseta. Meie omaksed hukuvad, kui meie midagi ette ei võta nende päästmiseks. Paulus otsustas kindlalt kõigile saada kõigiks, et mõningad õndsaks saaks, 1. Kor. 9:22. Kananea maa naine lasi ennast koeraks nimetada, aga ei läinud minema, kuni Jeesus hüüdis: „Oo naine, sinu usk on suur!“ Ja ta tütar sai terveks.

Vastavalt olukordadele ja võimalustele peame kindlalt midagi ette võtma omaste päästmiseks.

#### 2. Peab olema eestkostmist ja alandlikku palumist.

Pauluse heameel ja palve oli selleks, et tema rahvuskaslased ja omaksed saaksid õndsaks, Room. 10:1. Usklik peab sügavaid ja kestvaid palveid tegema omaste päästmise pärast. Põlegu meie südames hüüe: Kadunud, kadunud, kadunud! Sest meie ei tea kunagi, millal nad on kadumise ohus.

#### 3. Ühistegevus.

Siin vajame ka ühiseid palveid. Jeesus ütles: „Kus kaks ja kolm ühemeel paluvad.“ Leiame omale palvekaaslast paluma omaste päästmise pärast. Ester ja Morteikai tegutsesid ühiselt oma rahva päästmiseks. Tegutse ühes jutlustajaga, pühapäevakooli õpetajaga, mõne vanema usklikuga. Ühispalve on tähtis.

Kui üks ainus mees oleks püüdnud halvatu kanda Jeesuse ette, Mark. 2:1—5, vaevalt see oleks tal õnnestunud. Aga neli meest ja läbi katuse, see õnnestus. Ning halvatu sai terveks ja pattude andeksandmise. See on suur rõõm, leida selliseid abimehi eestpalve töös omaste päästmise pärast.

Igaühel on võimalik võita omakseid Jeesusele. See on meie suur eesõigus. Tänu Jumalale selle eest!

„Kuidas ma jõuan näha oma rahva ja omaste hukatust? Kui ma saan hukka, siis saan ma hukka!“ See oli ühe noore naise kindel otsus.

Aga tänu Jeesusele, Tema äravalatud vere pärast ei ole meil iial tarvis hukka saada oma omaste päästmise pärast. Jeesus päästis meid, ta päästab neid.

## MÖTTEID VAIMU TEGEVUSEST

### Keeltega rääkimisest.

Ameerika Läänerannal levineb ja süveneb kiiresti nii nimetatud „Kristlik ärimeeste täisevangeeliumi“ liikumine. See korraldab äratusnädalaid, vaimulikke konverentse ja pidusööke-bankette, ning organiseerib oma tegevust. Liikumine on uskudevaheline ja osa võtavad sellest jutlustajad, usutegelased ja liikmed kõikidest uskkondadest. Suurt rõhku selles liikumises asetatakse keeltega rääkimisele. Üldse on keeltega rääkimise liikumine, mis vahepeal jäi varju tervestegevuse liikumisele, jälle väga elavaks muutunud selle kristlik-ärimeeste tegevuse kaudu, eriti Läänerannal USA-s. Seal tegutseb selles suunas mitmeid organisatsioone ja usulisi rühmitusi.

Ka minule saadeti sealt ja mujalt sellesisulist kirjandust. Hiljuti sain väikese broshüürikesse, välja antud „Õnnistatud Kolmainu Ühingu — Blessed Trinity Society“ poolt. Selles toonitatakse, et sügavama vaimu- ja pühitsuselu alguse moodustab keeltega rääkimine. Seda rääkimist tuleb niikaua harjutada, kuni see muutub nii loomulikuks nagu hingetõmbamine. Selline keeltega rääkimine andvat uue ja õndsas Issanda ligiolu tunde.

Liialdajad sellel alal õpetavad, et kes võõrkeelt ei räägi, üldse õndsaks ei saa. Ka selline väärõpetus kannab oma vilja. Keegi meie eesti jutlustaja seal Läänes, tulles ühte eesti perekonda, leidis eest rahutu, kurvameelse, uskliku perenaise. Mõttevahetusel selgus, öde oli meeletu seisundis selletõttu, et ta ei saavat rääkida keeltega ja selletõttu olevat hukkamise ohus. Ka mees tundis muret oma naise hingelise olukorra pärast. Kui jutlustaja öde seletas, milline ekslik selline arvamine on, ütles mees naisele, et kuula nüüd ja võta õpetust. Aga naisel oli raske loobuda oma eksitusest, millesse ta oli langenud.

Selline keeltega rääkimise õpetus on kõigiti väär, ekslik ja Pühakirja vastane. Esiteks ei moodusta keeltega rääkimine mingit algust sügavama vaimu- ja pühitsusele, vaid on üks vaimuand teiste hulgas. Teiseks ei omandata keeltega rääkimist mitte kestva harjutuse tõttu, kuni see loomulikuks muutub nagu hingetõmbamine, vaid seda

annab Püha Vaim mõningale ajal ja viisil, nagu Vaim tahab. Kolmandaks, head osa Issandaga omandatakse peamiselt usu läbi. „Et Kristus usu läbi võiks elada teie südames.“ Neljandaks ei ole keeltega rääkimisel midagi tegemist õndsakssaamisega. Õndsakssaamine toimub kindlas usus Kristuse veresse ja tema lunastustöös. See on see kindel ankur, mis asub vaheteki taga ja hoiab meie usu-laeva tormides. Kui su keeled kaovad surmajõe kaldal, millised ei moodusta mingi kindlat ankrut, kuidas pääsed sa siis üle? See viimane on pörutav eksiõpetus. Kristuse verelunastus kuulub kõigile, keeled ainult neile, kellele Vaim annab.

Siin näeme, kui kardetav on vaimulikke tõdesid kätada valesti. Kui veel on kuskil eesti usklikke, kes ägavad selliste eksituste all, siis Issand laseb sulle ütelda: „Puista ennast vabaks ja püsi Jumala Sõna tões.“

#### Lapseristimine ja uussünd.

Jeesus on õndsakssaamise rajanud uuestisünnile. Issanda koguduse moodustas algusest peale ja peab ikka moodustama uus inimkond, kes koosneb uuestisündinud inimestest.

Kristuse kogudus ja Jumala tõde kannatasid äraarvamata kahju, kui koguduse leigemaks jäädes kolmandal ja neljandal sajandil pikkamööda hakkas sisse nihkuma väikeste laste ristimine ehk piserdamine, mis aegamööda asus uuestisünni asemele. Oli see asi üldiseks muutunud, lakkas Issanda kogudus uuesti sünni joonel olemast. Asemele oli tulnud ilmlük riigikirik oma väliskommitee ja vormidega. Siit peale kogudus püsis väiksemate salkadena hoides kinni uuestisünni ja usuristimise tõest. Kohe hakkas teda vaenama ilmlük riigikirik. Kogudus siiski jäi püsima tänini. Põrgu väravad pole suutnud teda võita. Aga kaotused ja kahjud on suured. Sügava, isikliku uuestisünni asemele astus vormi- ja kombeteenistus. Nüüd on meil nimekristlus, mis rangelt takistab Jumala Vaimu tegevust ja inimeste tulemist Jeesuse juurde.

Kahjuks ei ole seda olukorda suutnud muuta ka suured usu-puhastajad. Ka Luther mitte. Tema tundis ära uuestisünni ja usuristimise tõe, ei suutnud seda aga rakendada saksa vürstide tugeva vastuseisu tõttu. Selles usuolu peapunktis jäi ta kinni katoliku eksiõpetusse. Selles püsib enamus luterlasi tänapäevani.

Meie päevil on märgata tõetuult puhumist siin ja seal. Saksa luterlikud usuteadlased on viimasel ajal hakanud seletama, et laste ristimist ei leidu Uues Testamendis. See olevat inimlik komme. Väga

tõsiseid kirjutisi selles küsimuses on viimasel ajal ilmunud ka „Eesti Kirikus“. Siin võib tekkida veel suuri ärkamisi, mis kristluse võivad viia tema õigele alusele. Aeg pressib peale. Kristuse vastase päevil on ainult kaks: tõelusel püsiv Issanda kogudus ja ilmlük riigikirik.

#### Naised käsi pealepanemas.

Üheks Vana ja Uue Testamendi õpetuseks on käte pealepanemine. Ebr. 6:1—2 järgi see kuulub algõpetuse juurde.

See talitus esineb mitmel puhul. Vanas seaduses asetati käed ohvri loomale, kandes sellega oma patud üle ohvrile. Laste õnnistamine. Isad õnnistasid oma lapsi käte pealepanemisega, 1. Moos. 48:14. Sedasama tegi Jeesus, Mark. 10:16. Oma järglaste määramisel. Mooses määras Jumala käsul Joosua oma järglasteks, õnnistas teda käte pealepanemisega, 5. Moos. 34:9. Ka Elia mantli viskamine Elisale sümboliseerib kaudselt käte pealepanemist, 1. Kun. 19:19. Koguduse vanema ametisse seadmisel, mis osaliselt tähendab järglaste määramist, 1. Tim. 4:14. Misjonitööliste väljaläkitamisel, Ap. t. 13:3. Diakonide ametisse seadmisel, Ap. t. 6:6. Uute liikmete kogudusse õnnistamisel ja Püha Vaimu jagamisel, Ap. t. 8:17. Haigete pärast palumisel, Jaak. 5:14; Mark. 6:5; 16:18.

Meie näeme, kui tähtis ja püha toiming Piiblis on käte pealepanemine ja millistel puhkudel see toimus. Ja kes võis seda talitust läbi viia, arvestades siin esitatud kirjakohtadega? Jaakob, Mooses, Jeesus ise, apostlid, koguduse vanemad ja koguduse teenrid, kes ise käte pealepanemisega olid seatud ametisse. Ainult mehed, ainult vennad. Ainult vennad, kellel selleks erivolitus nende ametisse seadmisel käte pealepanemise kaudu.

Leidub pööraseid naisi, kes kipuvad vaimuliku talitusena käsi pealepanema. Ja sel viisil isegi Püha Vaimu jagama. Vennad peavad valvel olema, et koguduses ei tekiks selliseid segadusi. Kus leidub sellise kalduvusega naisi, tuleb neile seda kindlalt keelata. Kui nad ei allu, tuleb neid kõrvaldada koguduse tegevusest, tõsisemal juhul kogudusest üldse.

Issanda raja seisab kindlalt. Kõik sündigu ausasti ja viisipäraselt.